

ook niet veel. In 1972 hebben we, omdat de jongens door de week niet meer zingen, al een gedeelte van ons salaris af moeten staan t.g.v. het dameskoor, maar sinds dat zelfde jaar hebben we ook geen salaris van de kerk meer ontvangen wat met het oog op de geldontwaardiging voor ons nog een extra strop is; maar wat in het vat zit verzuurt gelukkig niet en we wachten maar tot onze Eerw. Heer pastoor weer in zijn rijke dagen komt. Inmiddels zingen we met Vader Abraham "de schuld is groot". Want dat is ze. Zeker nu het uniform-vraagstuk weer actueel geworden is. Want een uniform hebben we binnenkort nodig i.v.m. ons optreden met het Brabants Orkest. Helaas hebben we, min of meer onder druk overigens, onze oude schoenen weggegooid voordat we nieuwe hadden, en nu zitten we voor het blok. De oud-papieractie heeft goed geholpen maar ik heb de indruk dat met de papierprijs ook de animo wat gedaald is.

f. Activiteiten.

Muzikaal gezien lopen deze practisch parallel met het herenkoor zodat ik hieraan wel kan voorbij gaan en verwijzen naar uw jaarverslag. Toch wil ik even stil staan bij de opname van de Perosie-plaat. Dit toch is een hele prestatie geweest voor de jongens want er is die beide keren ontzettend veel van hen gevraagd. En zonder iemand te kort te willen doen geloof ik wel dat de sopraan-solist een extra vermelding verdiend heeft. Hij heeft er enorm veel voor moeten doen in een bijzonder korte tijd.

Verder hadden we het jubileum van "meneer Martien", tevens ouderavond. Een zeer goed geslaagde avond met als hoogtepunt wel het bij U inmiddels wel bekende "lijdensverhaal". Men heeft die feestavond veel genoten en we mogen wel zeggen: deze avond heeft veel bijgedragen tot Martiens algehele genezing.

Dan gingen we in 1974 weer "op kamp" in Luyks-
gestel. Het was een gezegend kamp. Regen genoeg.
Jammer dat Martien niet kon lopen. Voor mijn ge-
voel toch een van de beste kampen. Goed opgezet
en ronkend van de actie waarbij het wedstrijd-
element een zeer grote rol speelde. Dat er onder
de jongens veel verborgen talent schuilt, kwam
tijdens de "kamplamp", vervanger van het kampvuur
bijzonder goed naar voren in de zelfgemaakte
sketsjes, meestal persiflages van bekende t.v.-
programma's, en in de door de groep eigengemaak-
te "groepsliederen". De jury had dan ook moeite
met de juiste puntenverdeling. Natuurlijk ook
even hulde aan de voortreffelijke keukenstaf, de
fam. v.d. Aker en Barten.

Dan waren er nog enkele gezellige filmmiddagen
en ik wil hier even namens het jongenskoor be-
danken het hoofd van de St. Franciscusschool,
dhr. W. Sep, in wiens lokalen wij steeds een gast-
vrij onderdak vinden.

Tot slot dient zeker vermeld te worden het
laatste Cecilia-feest. De "afzwaaiers" hadden er
iets moois van gemaakt en de hele ceremonie a-
demde de echte goede koorsfeer uit. De voltal-
lige leiding mocht naast enkele cadeau's ook
een door de jongens zelf getekende en opgestel-
de dankbetuiging in ontvangst nemen. Uit de tekst
zou ik graag één zin citeren die weergeeft wat
hun jongenskoor-tijd voor hen betekend heeft. Zij
schrijven aldus: "hun tijd op het koor heeft niet
alleen bijgedragen tot hun muzikale vorming maar
ook een stukje levenservaring bijgebracht.
Voor dit alles zijn ondergetekende U zeer dank-
baar".

Kijk, zolang je nog zoiets te lezen krijgt is het
waard leider van Cantasona te zijn, en mag 1974
van mij de koorgeschiedenis ingaan als een goed
en productief doch, financieel gezien, rustig
koorjaar. Moge 1975 ons allen nog méér "kerk-
muzikaal" genoeg brengen.

Secr. Cantasona P. Bloem.